रामायणं

नानावृष्टिभयं तस्मिन् न दुर्भिन्नं सतां वरे । म्रनराये मकाभागे बभूवुर्नापि तस्कराः ॥ १०॥ ग्रनर्गयान्मकारातः पृथुनीम व्यतायत । पृथोरपि मकाराजस्त्रिशङ्करूदपद्यतः ॥ ११ ॥ स सत्यवाक् प्राणिव्हितः सशरीरो दिवं गतः। त्रिशङ्कतो मकाराजो धुन्धुमारो व्यजायत ।। १२।। धुन्धुमारान्मकाप्राज्ञो युवनाश्चो व्यजायत । युवनाश्चान्मकाराजी मान्धाता चोदपग्वत ।। १३।। मान्धातुश्च मकातेजाः सुसंधिरुद्पयत । सुसंधेर्ष पुत्रौ दौ धृतसंधिः प्रसेनजित् ॥ १४॥ यशस्वी धृतसंधेस्तु भरतो राघवाभवत् । श्रमितो नाम जन्ने ज्य भरतात् सुमकार्यः ॥ १५॥ यस्य ते प्रतिराज्ञान उद्पद्यस शत्रवः। **है**क्यास्तालजङ्गाश्च सर्वे च शशविन्दवः ॥ १६॥ 🦠 प्रतियुध्य स तैर्युद्धे विननाश मकीपतिः । हे चास्य भार्ये गर्भिण्याविति तत्र स्म नः श्रुतं ॥ १७॥ तस्य प्रेष्ठा तु मिरुषी यासी कन्यैव द्रिषता। गरेण नाम्ना कालिन्दी ग्रसिते स्वर्गते सित ॥ १०॥ म्रष्यर्षिस्तत्र धर्मात्मा बभूवाभिरतो मुनिः। भार्गवस्यवनो नाम हिमवत्तमुपाश्चितः ॥ ११॥